# Dòng hồi ký

**Par Mặc Lan**

*Em mở trang lòng ghi dòng hồi ký tặng anh.*
*Tháng ngày mênh mông buồn từ buổi xa anh.*
*Dòng đời cuốn trôi chúng mình cho em nhớ nhung tàn phá.*
*Môi em nhạt không người sưởi ấm, tim em khô bởi giọt lệ tuôn dài.*
*Định mệnh khốc liệt của hai đứa, kiếp trước gieo lắm tội tình.*
*Kinh sám hối không đủ trả oan trái.*
*Hai mái đầu gục ngã, tình yêu vẫn tràn đầy.*
*Kỷ niệm vây kín, tiếng cười ngày xưa thoáng đâu đây.*
*Trong căn phòng vắng lạnh mình em làm bạn với cô đơn.*
*Anh đi lại không em dìu bước, lời thỏ thẻ vẫn bên tai.*
*Hai ta đứng trước bờ đại dương mênh mông.*
*Sóng êm đềm đưa mình vào bờ, cho yêu đương tận cùng ngất ngây.*
*Sóng giận dữ đẩy mình ra xa, cho niềm đau giết chết tương lai.*
*Lâu đài mộng đẹp tan biến theo con nước.*
*Đời sao vô tình.*
*Kiếp này gặp nhau trong muộn màng, ân tình ngày trước chưa trả dứt.*

*Chuyện chúng mình đâu dễ phôi pha*
*Bao năm chăn gối bấy nhiêu nghĩa tình.*
*Ngôi nhà ước mơ, con đường mòn gót chân hai đứa.*
*Năm trăm cây số đi và về, mỗi cuối tuần.*
*Rouessé đó, em vẫn nhớ.*
*Khu vườn cỏ xanh, chiều chiều em tỉa ngọn hoa hồng.*
*Đêm đêm trong căn phòng tối,*
*Anh gác lên em chuyền hơi ấm.*
*Hai ta quyện vào nhau tan biến trong nhịp thở*
*Của đê mê chất ngất, của chín tầng mây xanh.*
*Ân ái đâu rồi, sao nở bỏ ta đi.*
*Lòng còn quyến luyến sao đành lỗi hẹn ?*

*Em không còn nữa.*
*Xin đừng giận em.*
*Sự chọn lựa muôn vàn khó khăn.*
*Em quen rồi cảnh chia tay,*
*Ngoảnh mặt đi*
*Chôn vùi tình yêu ngày trước.*

*Để đêm đêm trong căn phòng vắng,*
*Giọt nước mắt âm thầm*
*Khóc thương anh và buồn cho duyên số.*
*Niềm đau này biết thuở nào nguôi ?*

**Mặc Lan**